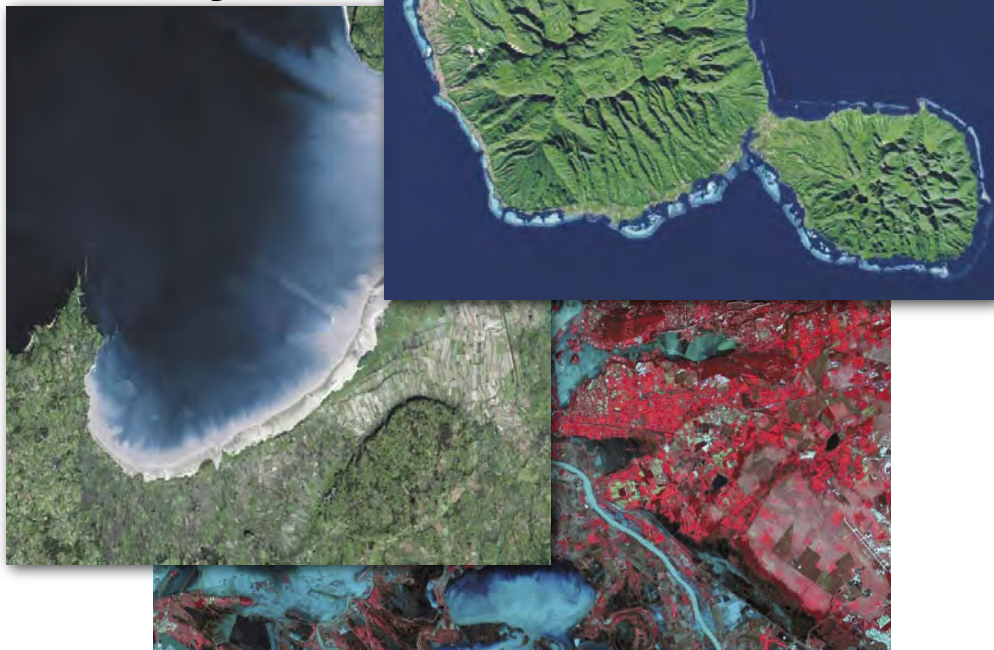

SAT

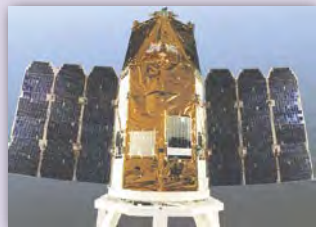
20 LAT MINEŁO

Pierwszy satelita Spot został umieszczony na orbicie 20 lat temu – 22 lutego 1986 roku. Trzy dni później przesłał na Ziemię pierwsze zdjęcie. Był jednym z najwcześniejszych satelitów obrazowych. W późniejszych latach wystrzelono jeszcze 4 Spoty. W sumie do tej pory dostarczyły one ponad 10 mln zdjęć Ziemi. Spot 1 wykonywał zdjęcia o rozdzielczości 10 m. Planowano, że będzie pracował przez 3 lata, ale w rzeczywistości zdjęć to go z orbity dopiero w 2003 roku. Przez 17 lat zarejestrował 2,7 mln zdjęć. Później dołączyły do niego kolejne satelity, a ostatni z nich – Spot 5 – umieszczony został na orbicie w 2002 roku. Przesyła on obrazy o rozdzielczości 2,5 m. Wokół Ziemi krążą obecnie trzy Spoty. Są one wykorzystywane w wielu projektach naukowych. Natomiast w 2008 roku CNES, twórca satelitów Spot, umieścił na orbicie wysokorozdzielczego satelitę o nazwie Plejada (Pleades).

ŹRÓDŁO: CNES

EROS-1B NA STARCIE

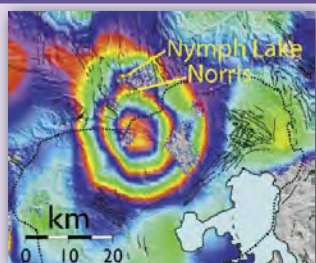

Izraelski satelita teledetekcyjny EROS-1B został dostarczony do kosmodromu Swobodnyj na rosyjskim Dalekim Wschodzie.

Na orbitę zostanie wyniesiony przez rakietę Start-1, której wystrzelenie zaplanowano na 25 kwietnia. Pierwszy izraelski satelita teledetekcyjny EROS-1A został umieszczony w kosmosie 5 grudnia 2000 r.

ŹRÓDŁO: WWW.VOR.RU

RADAROWE MONITOROWANIE PRZEMIESZCZEN

Radary zdjęcia satelitarne zarejestrowane przez satelitę ERS-2 pozwoliły na określenie, jak zmienia się kaldera wulkanu Yellowstone. Obliczono, że między 1997 a 2003 rokiem północna krawędź krateru podniosła się o 13 cm. Ruch ten spowodowało przemieszczanie się bloków skalnych na głębokości 15 km. Kaldera w Yellowstone o wymiarach 45 x 75 km powstała 640 tys. lat temu na skutek wybuchu wulkanu.

ŹRÓDŁO: ESA

SZTUCZNA GWIAZDA

W Europejskim Obserwatorium Południowym (ESO) w Cerro Paranal w Chile naukowcy stworzyli pierwszą sztuczną gwiazdę na półkuli południowej. Służy ona do kalibrowania instrumentów, tak aby umożliwiły precyzyjne obserwacje nieba.

28 stycznia o godzinie 23:07 czasu lokalnego jeden z segmentów teleskopu VLT (Very Large Telescope) o nazwie Yepun został wykorzystany do wygenerowania wiązki światła, której promień docierał do wysokości 90 km nad ziemią. Miała ona określone parametry – m.in. długość fali, co umożliwiło precyzyjne kalibrowanie teleskopów, dla których najistotniejszym problemem jest utrata ostrości obra-

zu wywołana przechodzeniem światła przez atmosferę. Chociaż światło „gwiazdy” było 20 razy słabsze od najciemniejszych gwiazd, widać ją było gołym okiem i wystarczyła do kalibracji urządzeń pomiarowych. W ciągu 12 dni testów uruchomiono pierwszą laserową gwiazdę LGS (Laser Guide Star), którą użyto do poprawienia rozdzielczości obrazów pozyskanych przez dwa instrumenty (NAOS-COCONICA i SINFONI) zintegrowane z teleskopem Yepun. Wydarzenie było efektem pięcioletniej współpracy między naukowcami i inżynierami z ESO a Instytutem Maksa Plancka z Heldenbergu (Niemcy).

ŹRÓDŁO: EUROPEAN SOUTHERN OBSERVATORY

